

“ข้าพเจ้าได้มีโอกาสรู้จักนักเรียนมากขึ้นและได้เห็นในมุมมอง
ที่เราไม่เคยเห็นได้มีโอกาสรับรู้ถึงความรู้สึกนึกคิด ตลอดจน
พื้นฐานทางครอบครัวของเขา เมื่อเวลาผ่านไป ครูและลูกศิษย์
มีการเปิดใจกันมากขึ้น เป็นจุดกำเนิดของการ ยอมรับซึ่งกันและกัน”

ตลอดระยะเวลา 1 ปี ที่ผ่านมามีสิ่งที่เป็นแรงบันดาลใจที่สำคัญของ
ข้าพเจ้าคือ การได้เห็นนักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน การมองเห็นพัฒนา
การที่ดีขึ้นของนักเรียน การที่ได้เห็นนักเรียนช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ตั้งแต่
เป็นครู จากวันแรกจนถึงทุกวันนี้ ข้าพเจ้าได้มีโอกาสใกล้ชิด และพูดคุยกับนักเรียน
จำนวนมากซึ่งทำให้ข้าพเจ้าได้มีโอกาสรู้จักนักเรียนมากขึ้นและได้เห็นในมุมมองที่เรา
ไม่เคยเห็น ได้มีโอกาสรับรู้ถึงความรู้สึกนึกคิด ตลอดจนพื้นฐานทางครอบครัว
ของเขา เมื่อเวลาผ่านไป ครูและลูกศิษย์มีการเปิดใจกันมากขึ้น เป็นจุดกำเนิดของ
การยอมรับซึ่งกันและกัน และนั่นคือจุดเริ่มต้นของแรงบันดาลใจของข้าพเจ้า

แรงบันดาลใจที่ทำให้ข้าพเจ้าตื่นแต่เข้าไปโรงเรียน รีบตรวจการบ้านนักเรียน
หลังคาบ เพื่อที่จะรู้พัฒนาการของนักเรียน หรือการลุ้นว่านักเรียนจะทำข้อสอบ
ได้มากน้อยเพียงใด เริ่มเกิดขึ้นตั้งแต่ช่วงประมาณปลายภาคเรียนที่ 1 หลังจากที่เรา
ได้เปิดใจและทำความรู้จักกับนักเรียน ได้รู้ถึงความสามารถที่น่าจะเป็นไปได้ของนักเรียน

ในแต่ละคนมากขึ้นแล้ว ข้าพเจ้าได้ใช้เวลาในการออกแบบเทคนิคการสอนและวิธีการ
จัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยอาศัยการเรียนรู้ในรูปแบบเพื่อน
ช่วยเพื่อน ข้าพเจ้าจัดที่นั่งในห้องเรียนโดยสลับให้นักเรียนที่มีผลการเรียนดี มีพฤติกรรม
ที่เหมาะสม นั่งคู่กับนักเรียนที่เรียนรู้อีกว่า ดังนั้น เมื่อใดก็ตามที่เพื่อนข้าง ๆ ไม่เข้าใจ
เพื่อนอีกคนก็จะคอยช่วยเหลือ ซึ่งผลลัพธ์ที่ตามมาคือ นักเรียนหลายคนมี
พัฒนาการที่ดีขึ้น และนอกจากเรื่องผลการเรียนแล้วนักเรียนยังมีลักษณะนิสัย
ที่น่ารัก ใฝ่รู้ใฝ่เรียนมากขึ้น นักเรียนรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นักเรียนรู้สึก
ภาคภูมิใจในตัวเอง และภาพเหล่านั้นจึงกลายเป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญ ในการกระตุ้น
การเรียนรู้ออกตัวของนักเรียน และเป็นแรงสำคัญแก่ข้าพเจ้าในการพัฒนา ทั้งเรื่อง การสอน
การทำงานในโรงเรียนกับครูท่านอื่น ๆ และการออกแบบการสอนใหม่ ๆ ให้นำสนใจ
มากยิ่งขึ้น

การเป็นครูได้สอนให้ข้าพเจ้ามองเห็นถึงอุปสรรคที่ต้องฝ่าฟัน เพื่อพยายามผลักดันนักเรียนไปให้ถึงเป้าหมายของเค้าให้ได้ ดังนั้นคุณครู
จึงได้กลายเป็นส่วนสำคัญในการช่วยนักเรียนกำหนดชะตาชีวิตของเขา “ข้าพเจ้าคิดว่าหน้าที่ครูได้สอนให้นักเรียนรู้จักถึงจุดอ่อนและจุดแข็งของตนเอง
จะทำให้นักเรียนสามารถรู้จักตนเองได้มากขึ้น และมีการพัฒนาได้อย่างก้าวกระโดดอีกด้วย”

จุฑาทิพย์ตาฟูมาศสวัสดิ์ (ครูทิพย์)
วิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนพืชมงคลอนุสรณ์